

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om internprissättningen i inkomstbeskattningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås ändringar i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.

I lagen om beskattningsförfarande föreslås att bestämmelser införs om rättelse av internprissättningen när villkoren för en affärstransaktion mellan företag i intressegemenskap avviker från de villkor som skulle ha iakttagits mellan sinsemellan oberoende parter. I lagen införs även bestämmelser om skyldighet för den skattskyldige att upprätta och lämna in en dokumentation av internprissättningen samt bestämmelser om skatteförhöjning till följd av försummelse av dokumentationsskyldigheten. I lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst föreslås en liknande ändring av ordalydelsen

som i den nu föreslagna ändringen av lagen om beskattningsförfarande.

Genom de föreslagna ändringarna preciseras tillämpningen av principen om marknadsmässiga villkor i inrikes- och gränsöverskridande transaktioner mellan företag i intressegemenskap samt förpliktas de skattskyldiga att i vissa fall upprätta en dokumentation som visar att den tillämpade internprissättningen motsvarar principen om marknadsmässiga villkor.

Lagarna avses träda i kraft vid början av år 2007. Ändringarna i lagen om beskattningsförfarande tillämpas första gången vid beskattningen för år 2007. En dokumentation av internprissättningen skall dock upprättas första gången för skatteår som börjar den första januari 2007 eller därefter.

INNEHÅLLSFÖRTECNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge.....	3
2.1. Lagstiftning	3
Internationell förtäckt vinstöverföring.....	3
Tonnageskattelagen	4
Skatteavtalsbestämmelserna	4
Skiljedomskonventionen.....	4
2.2. Beskattnings- och rättspraxis.....	5
2.3. Den internationella utvecklingen	5
Allmänt.....	5
Danmark	6
Tyskland	7
Sverige.....	8
Förenade kungadömet.....	8
EU:s gemensamma internprissättningsforum	9
2.4. Bedömning av nuläget	11
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	11
4. Propositionens konsekvenser	12
4.1. Ekonomiska konsekvenser	12
4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal	12
5. Beredningen av propositionen.....	12
DETALJMOTIVERING	13
1. Motivering till lagförslagen.....	13
1.1. Lagen om beskattningsförfarande.....	13
1.2. Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.....	23
2. Ikraftträdande.....	23
LAGFÖRSLAGEN.....	24
om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	24
om ändring av 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst ...	26
BILAGA	27
PARALLELLTEXTER	27
om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	27
om ändring av 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst ...	30

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Med internprissättning avses prissättningen av transaktioner mellan parter i intressegemenskap. Internprissättningen har stor betydelse för inkomstbeskattningen, eftersom det pris som tillämpats i transaktionen påverkar den beskattningsbara inkomsten eller förlusten för parten. Därför har man i inkomstbeskattningen fäst uppmärksamhet vid situationer där sådana transaktioner prissätts. Villkoren för transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter påverkas av de externa marknadskrafterna, varför den beskattningsbara inkomsten i sådana fall hänförs till rätt skattskyldig person. Däremot har marknadskrafterna inte samma inverkan på prissättningen av transaktioner mellan parter i intressegemenskap. Internprissättningen av transaktioner mellan parter i intressegemenskap kan således avvika från prissättningen av transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter med påföljden att inkomsten för parterna, oavsiktligt eller avsiktligt, bildas på ett annat sätt än om den ena parten hade varit ett oberoende företag.

Av särskild vikt i inkomstbeskattningen är internprissättningen av en koncerns interna, internationella handel med varor och tjänster, eftersom den prissättningen har betydelse för i vilken stat inkomsten uppkommer och i vilken stat beskattningen äger rum. Internprissättningen utgör därför en viktig del av den internationella beskattningen.

Den internationellt bärande principen för all internprissättning är principen om marknadsmässiga villkor, enligt vilken man i transaktioner mellan parter i intressegemenskap bör iaktta de villkor som skulle ha iakttagits om företagen varit sinsemellan oberoende. Om villkoren inte motsvarar principen om marknadsmässiga villkor kan de justeras så, att skatten blir uträknad till sitt rätta belopp. Principen om marknadsmässiga villkor ingår i artikel 9 i Organisationens för ekonomiskt samarbete och utveckling, nedan OECD:s, modellskatteavtal. Principen kommenteras i OECD:s rapport från 1995 om "Principer för internprissättning avsedda för multinationella företag och skatteförvaltningar", nedan OECD:s riktlinjer om doku-

mentation av internpriser, vilka rätt långt fungerar som internationell standard för internprissättningen.

Med dokumentation av internprissättningen avses handlingar som är uppgjorda av den skattskyldige och med vilkas hjälp man kan konstatera vilka principer den skattskyldige har iakttagit i sin internprissättning. Man kan också göra en bedömning om transaktionerna mellan parter i intressegemenskap motsvarar principen om marknadsmässiga villkor.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning

Principen om marknadsmässiga villkor uttalas både i 31 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), som rör internationell förtäckt vinstöverföring, och i 16 § i tonnagekattelagen (476/2002). I 3 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978), nedan källskattelagen, finns bestämmelser om källskatt på förtäckt vinstöverföring till delägare i strid med principen om marknadsmässiga villkor. Dessutom innehåller de avtal om undanröjande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet som Finland ingått, nedan skatteavtalen, bestämmelser om justering av prissättning som skett i strid med principen om marknadsmässiga villkor. Även konventionen mellan EU:s medlemsstater av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (FördrS 61/1999), nedan skiljedomskonventionen, innehåller liknande bestämmelser. Det finns inte någon lagstiftning om dokumentation av internprissättning.

Internationell förtäckt vinstöverföring

I fråga om inkomstbeskattningen finns det ett uttalande om principen om marknadsmässiga villkor i 31 § i lagen om beskattningsförfarande, som rör internationell förtäckt vinstöverföring. Bestämmelsen ger skattemyndigheterna rätt att ingripa i villkor som avviker från principen om marknadsmässiga villkor i transaktioner mellan finländska och utländs-

ka företag.

Paragrafen om internationell förtäckt vinstöverföring lyder ”Om en skattskyldig som bedriver närings- eller annan förvärvsverksamhet i Finland, till någon som ekonomiskt deltar i hans företag eller har inflytande på dess ledning eller till någon vars företag han deltar i ekonomiskt eller vars företagsledning han kan påverka, har sålt varor till lägre än gängse pris eller av honom har köpt varor till högre än gängse pris eller annars kommit överens med honom om ekonomiska villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, och om inkomsten av näringsverksamheten på grund härav blir mindre än den annars skulle ha varit och om den till vilken inkomsten har övergått inte är allmänt skattskyldig i Finland, skall vid beskattningen till inkomsten av närings- eller den andra förvärvsverksamheten hänföras det belopp som inkomsten kan anses ha stigit till om åtgärder av det nämnda slaget inte hade vidtagits”.

Angående källskatt på förtäckt vinstöverföring till delägare gäller enligt 3 § 2 mom. i källskattelagen vad som i nämnda lag föreskrivs om dividend. På förtäckt vinstöverföring till delägare, liksom även på förtäckt dividend till annan än fysisk person, skall således enligt 7 § i källskattelagen betalas 28 procent i källskatt.

Tonnageskattelagen

En bestämmelse om marknadsmässiga villkor finns även i 16 § i tonnageskattelagen. Enligt paragrafens 1 mom. skall i transaktioner mellan en tonnageskattskyldig och ett till denne i ett i 3 § avsett förhållande stående företag iakttas sådana villkor som skulle ha iakttagits mellan sinsemellan oberoende parter. Avsikten med bestämmelsen är att förhindra att beskattningsbar inkomst genom användningen av internprissättning börjar beskattas i enlighet med vad som gäller för tonnageskatt.

Skatteavtalsbestämmelserna

Viktiga bestämmelser om internprissättningen finns även i artiklarna om företag i intressegemenskap, utgående från artikel 9 i OECD:s modellskatteavtal, i de skatteavtal

Finland ingått. Artikel 9, stycke 1 förutsätter att ett företag i en avtalslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen av eller kontrollen över ett företag i den andra avtalslutande staten eller äger del i detta företags kapital eller att samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen av eller kontrollen över såväl ett företag i den ena avtalslutande staten som ett företag i den andra avtalslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital. Dessutom gäller att mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs om villkor, som avviker från de villkor som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende företag. All inkomst som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget, men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags intäkter och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 9, stycke 2 avser den justering som skall göras för att undanröja internationell dubbelbeskattning till följd av att den beskattningsbara inkomsten höjts i en annan stat. Bestämmelsen förpliktar den andra avtalsstaten att göra en sådan s.k. följdjustering. När justeringen görs måste även övriga bestämmelser i avtalet beaktas. Dessutom bör behöriga myndigheter i de avtalslutande staterna konsultera varandra i ärendet.

Finland har i likhet med vissa andra stater gjort ett förbehåll till artikel 9 i modellskatteavtalet, där Finland förbehåller sig rätten att utelämna stycke 2 ur sina avtal, varvid följdjusteringen inte är obligatorisk. Sålunda saknas i alla de skatteavtal Finland ingått bestämmelser enligt stycke 2. I de fall där bestämmelsen finns med i avtalet har man gjort ett tillägg, att följdjustering skall göras endast om den ena avtalslutande staten finner den justering den andra avtalslutande staten gjort berättigad. Detta villkor bekräftar den princip som uttalas i kommentarerna till OECD:s modellskatteavtal att omotiverade justeringar inte skall förplikta den andra avtalslutande staten till följdjusteringar.

Skiljedomskonventionen

Finland har anslutit sig till skiljedomskonventionen (Transfer Pricing Arbitration Convention) mellan EU:s medlemsstater. Kon-

ventionen gäller följdjustering i syfte att undanröja dubbelbeskattning till följd av att s.k. primärjustering med en annan medlemsstat har gjorts. Enligt konventionen kan ett ärende som gäller undanröjande av dubbelbeskattning under vissa förutsättningar hänskjutas till ett obligatoriskt skiljeförfarande, om de behöriga myndigheterna inte inom två år efter ärendets anhängiggörande lyckas lösa det genom förhandlingar.

Konventionen var ursprungligen i kraft till utgången av år 1999, men giltighetstiden förlängdes genom ett ändringsprotokoll den 25 maj 1999 (RP 116/1999 rd, RSv 79/1999 rd). Protokollet har hösten 2004 godkänts även av den senaste medlemsstaten, varför konventionen på nytt har varit i kraft och kunnat tillämpas fr.o.m. den 1 november 2004. Konventionen om de nya medlemsstaternas anslutning till skiljedomskonventionen undertecknades den 8 december 2004 (RP 22/2006 rd, RSv 45/2006 rd). Rådet godkände den 6 december 2004 kommissionens förslag till en uppförandekod för ett effektivt genomförande av konventionen (KOM (2004) slutlig 23 april 2004).

2.2. Beskattnings- och rättspraxis

Skattemyndigheterna har huvudsakligen genom skattegranskningar undersökt internprissättningssituationer, men några fall har även förekommit i samband med den normala beskattningen. Åren 2001—2004 har förhöjningen av den genom internprissättning uppkomna beskattningsbara inkomsten i skatteförvaltningen uppgått till mer än 300 miljoner euro. Undersökningen av dessa fall har i allmänhet tagit lång tid och bundit såväl skattemyndigheternas som de skattskyldigas resurser. Det vanligaste problemet när det gäller utredningen av situationer med internprissättning har varit att den skattskyldige inte har kunnat presentera någon färdig dokumentation av internprissättningens anpassning till principen om marknadsmässiga villkor och skattemyndigheterna har därför varit tvungna att i vissa fall begära omfattande utredningar om de faktorer som påverkat prissättningen.

I regel har principen om marknadsmässiga villkor tillämpats även på transaktioner mellan inhemska parter i intressegemenskap.

Detta framgår bl.a. av de allmänna bestämmelserna i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) som avser skatteplikt för inkomster och avdragsrätt för utgifter och förluster samt kringgående av skatt och förtäckt dividend. Utgångspunkten har varit att parterna beskattas som separata skattskyldiga, varför inkomsterna och utgifterna skall hänföras till den part till vars näringsverksamhet de rätteligen hör. När det gäller transaktioner mellan inhemska parter har prissättningen enligt principen om marknadsmässiga villkor likväl inte varit reglerad genom särskild bestämmelse, eftersom 31 § i lagen om beskattningsförfarande endast avser gränsöverskridande transaktioner mellan företag i intressegemenskap.

De 40 år bestämmelsen om internationell förtäckt vinstöverföring har varit i kraft har skapat endast ett fåtal fall av rättspraxis inom internprissättningens område. Exempelen har för det mesta handlat om bevisning och man har inte kunnat dra några långtgående allmänna slutsatser av dem.

2.3. Den internationella utvecklingen

Allmänt

Internprissättningen har som ovan framgår anknytningar till transaktioner mellan företag som står i beroendeförhållande till varandra. Inom världshandeln är andelen sådana transaktioner betydande. OECD har gjort uppskattningen att mer än 60 procent av världshandeln utgörs av internhandel mellan internationella företagsgrupper.

Internprissättningens internationella vikt och betydelse har den senaste tiden ökat markant. Det kommer bl.a. till uttryck i att många stater har infört ny lagstiftning om internprissättning och dokumentation av internprissättning, resurser har koncentrerats på kontroll av internprissättningen och det internationella samarbetet på området har ökat. Bl.a. följande medlemsstater inom Europeiska unionen har de senaste åren reviderat sin lagstiftning om internprissättningen: Nederländerna, Spanien, Storbritannien, Portugal, Polen, Frankrike, Tyskland, Danmark, Tjeckien och Ungern.

Över hela världen har stater förbundit sig till OECD:s riktlinjer om dokumentation av

internpriser. Utanför EU tillämpas principerna enligt OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser allmänt. Generellt har principen om marknadsmässiga villkor reglerats på lagstiftningsnivå i dessa stater.

Bestämmelserna om dokumentationsskyldighet vid internprissättningen motsvarar i princip innehållet i OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser, även om tyngdpunktsområdena varierar från stat till stat. I anvisningarna om dokumentationen kan man t.ex. betona samarbetsviljan hos den skattskyldige, rekommendera upprättandet av dokument som förbättrar den skattskyldiges bevismöjligheter eller enbart uppmana vederbörande att iaktta OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser och att uppdatera dokumentationen. I en del stater är dokumentationen en förutsättning för att resultatet av en skattegranskning skall kunna upphävas. Lättnader i dokumentationsskyldigheten för små och medelstora företag förekommer sparsamt i lagstiftningen.

Danmark

I Danmark ändrades lagstiftningen om internprissättning den 1 juni 2005 genom en lag, där bestämmelserna bl.a. utsträcktes till att omfatta transaktioner inom landet, sanktioner infördes för försummelse av dokumentationsskyldigheten och kraven på dokumentation skärptes. De flesta ändringarna trädde i kraft retroaktivt vid början av 2005. Landets skatteförvaltning utfärdade den 6 februari 2006 omfattande föreskrifter om detaljerna i dokumentationsskyldigheten.

Principen om marknadsmässiga villkor bekräftas på lagnivå (2 § 1 stycket i ”ligningsloven”). Enligt lagrummet skall en skattskyldig, som kontrolleras av fysiska eller juridiska personer eller som utövar kontrollen över en juridisk person eller som står i koncernförhållande till en juridisk person eller som har ett fast driftställe utomlands eller som är en utländsk fysisk eller juridisk person med ett fast driftställe i Danmark, vid bestämmande av den beskattningsbara inkomsten av kommersiella eller ekonomiska transaktioner med dessa personer eller enheter tillämpa de priser och villkor som skulle ha iakttagits om transaktionerna skulle ha genomförts mellan sinsemellan oberoende parter.

En kontrollerande relation anses föreligga när aktieinnehavet direkt eller indirekt överstiger 50 procent av aktiekapitalet eller berättigar till mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet. Även aktier som ägs av närstående kretsar skall beaktas. Deklarationskyldighet föreligger alltid för parter i ovan nämnd intressegemenskap (3 B § 1—3 stycket i skattekontrollloven). Den deklarationsskyldige skall i sin skattedeklaration lämna uppgifter om sin medverkan i kommersiella eller ekonomiska transaktioner mellan parter i intressegemenskap. Deklarationsskyldigheten gäller själva intressegemenskapen samt frågan om transaktioner mellan parter i intressegemenskap har genomförts det aktuella året samt transaktionernas beskaffenhet och omfattning.

I Danmark skall enligt de administrativa anvisningarna om dokumentationsskyldigheten följande dokument och uppgifter presenteras: en beskrivning av företaget, en beskrivning av transaktionerna mellan parter i intressegemenskap, en funktions- och riskanalys, en jämförbarhetsanalys, valet av prissättningsmetod jämte motiveringar samt en redogörelse för gällande skriftliga avtal mellan företag inom koncernen. Transaktioner av ringa betydelse behöver inte dokumenteras. Sökning i databaser för att få fram uppgifter om jämförelseobjekt görs endast på uttrycklig begäran av myndigheterna.

Små och medelstora företag är till övervägande delen befriade från dokumentationsskyldighet. Med små och medelstora företag avses företagsgrupper med färre än 250 anställda som antingen har mindre tillgångar än 125 miljoner danska kronor eller vilkas omsättning ligger under 250 miljoner danska kronor. Dessa företag behöver endast dokumentera transaktioner med företag i de stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som Danmark inte har ingått skatteavtal med.

Genom lagändringen blev sanktionen för försummelse av dokumentationsskyldigheten en förseelseavgift som är dubbla beloppet av den kostnadsinbesparing som uppnåddes genom försummelsen. Den förhöjda inkomsten kan även leda till en skatteförhöjning som är 10 procent av inkomstförhöjningen.

Tyskland

Tysklands nya lag om dokumentation av internprissättningen utfärdades den 28 oktober 2003. Enligt den nya lagstiftningen (90 § i "Abgabendordnung") skall av den dokumentation som krävs framgå vilken typ av transaktioner som har genomförts mellan den skattskyldige och personer i intressegemenskap med denne och om den skattskyldige till grund för dessa transaktioner har uppställt villkor, även avseende prissättningen, som visar att han har iakttagit principen om marknadsmässiga villkor.

När det är av betydelse för kontrollen av transaktioner mellan parter i intressegemenskap bör den skattskyldige presentera nedan nämnda utredningar:

1. Allmän information om delägarskap, affärsföretag och organisationsstruktur:

a) en utredning om delägarskap mellan den skattskyldige och de personer i intressegemenskap med den skattskyldige som denne direkt eller indirekt har affärsverksamhet med,

b) en utredning om andra omständigheter som kan skapa intressegemenskap,

c) en utredning om den organisatoriska och operativa koncernstrukturen samt förändringar i densamma, inklusive fasta driftställen och delägarskap i personbolag, samt

d) en beskrivning av de verksamheter den skattskyldige bedriver (t.ex. tjänster, tillverkning och försäljning av nyttigheter, forskning och utveckling).

2. Transaktioner med personer i intressegemenskap:

a) en utredning om transaktionerna, en sammanfattning av arten och omfattningen av dessa transaktioner (t.ex. varuinköp, tjänster, låneförbindelser och överlåtelser av andra nyttjanderätter, anvisningar av kostnader) samt de avtal transaktionerna baserar sig på, samt

b) en förteckning över de viktigaste immateriella nyttigheter som tillhör den skattskyldige och vilka denne använder i sina affärstransaktioner eller vilka denne ställer till den andra partens förfogande.

3. Funktions- och riskanalys:

a) uppgifter om vilka verksamheter som bedrivs inom ramen för transaktioner mellan den skattskyldige och personer i intresse-

gemenskap med denne, de risker parterna bär liksom även förändringar i riskprofiler, använda tillgångar, avtalade villkor, valda affärsstrategier samt information om de viktigaste marknads- och konkurrensförhållandena, samt

b) en beskrivning av kedjan med värdeskapande satsningar samt en presentation av den skattskyldiges värdeskapande insatser i relation till motsvarande insatser av personer han är i intressegemenskap med.

4. Analys av internprissättningen:

a) en beskrivning av vald internprissättningsmetod,

b) en motivering till varför den metoden är tillämplig,

c) handlingar innehållande tillämpningskalkyler som rör den valda internprissättningsmetoden, samt

d) en analys av de till jämförelseobjekt valda oberoende företagens priser och ekonomiska uppgifter samt de handlingar som ligger till grund för gjorda ändringar.

Den skattskyldige måste ta fram jämförande material till den prissättningsmetod han valt, om han eller en person i intressegemenskap med honom har tillgång till sådana uppgifter, eller skaffa dem från annat håll om det kan ske till rimliga kostnader. Till det material som bör presenteras hör särskilt uppgifter om jämförbara transaktioner mellan sinsemellan oberoende tredje parter liksom även uppgifter om jämförbara transaktioner mellan den skattskyldige eller en person i intressegemenskap med denne och en tredje part. Dessutom krävs beskrivningar av företagets uppgifter för att göra det möjligt att kontrollera att den internprissättning den skattskyldige tillämpat följer principen om marknadsmässiga villkor.

Dokumentationsskyldigheten är begränsad i fråga om sådana företag, där ersättningen för varor som levererats mellan företag i intressegemenskap inte överstiger 5 miljoner euro, eller där ersättningen för andra prestationer än varuleveranser inte överstiger 500 000 euro. Inhemskt företag som är i intressegemenskap med varandra samt dem närstående personer granskas samtidigt som man analyserar eventuella överskridningar av de nyss nämnda gränserna. Bestämmelserna tillämpas även på fasta driftställen och personbolag.

För att skapa en enhetlig rättspraxis har finansministeriet fått befogenheter att utfärda anvisningar om dokumentationens innehåll och omfattning. På grund av detta bemyndigande har finansministeriet den 12 april 2005 utfärdat omfattande administrativa anvisningar som rör skattemyndigheternas skyldigheter, den skattskyldiges samarbets- och dokumentationsskyldigheter, sanktioner för försommelser, rättelse av inkomster samt skiljeförfarande. Enligt de preciserade sanktionsbestämmelserna kan skattemyndigheten vid behov beräkna ett marknadsmässigt pris och som pris tillämpa ett kalkylerat värde som ligger i det intervall som är minst gynnsamt för den skattskyldige samt påföra den skattskyldige en skatteförhöjning om 5–10 procent av inkomstförhöjningen. För försummelse av dokumentationsskyldigheten kan den skattskyldige åläggas att betala en avgift om minst 5 000 euro, även när kontrollen inte leder till inkomstförhöjning. Dessutom kan en för sent inlämnad dokumentation leda till en skatteförhöjning om minst 100 euro per dag, sammanlagt ända upp till en miljon euro.

Sverige

Den grundläggande bestämmelsen om internprissättning baseras på principen om marknadsmässiga villkor (14 kap. 19 § 1 stycket i inkomstskattelagen). Om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, skall resultatet enligt bestämmelsen beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller först och främst om den som på grund av avtalsvillkoren får ett högre resultat inte skall beskattas för detta i Sverige. Dessutom skall det finnas sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna och det skall inte heller av omständigheterna framgå att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap.

Ekonomisk intressegemenskap anses föreligga om en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen av eller kontrollen över en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller samma

personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen av eller kontrollen över de båda företagen, eller äger del i dessa företags kapital (14 kap. 20 § i inkomstskattelagen). Några anvisningar avseende dokumentationen har Sverige inte utfärdat.

Regeringen har den 9 februari 2006 överlämnat en remiss till lagrådet om en effektivare skattekontroll. Remissen innehåller bl.a. förslag till bestämmelser om dokumentation av internprissättning. Enligt förslaget införs i lag bestämmelser om grunderna för dokumentationens innehåll och regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer föreslås få rätt att utfärda närmare anvisningar om vilka uppgifter som skall ingå i dokumentationen. Dokumentationen borde innehålla en beskrivning av företaget, dess organisation och verksamhet, uppgifter om arten och omfattningen av transaktioner mellan företag i intressegemenskap, en funktionsanalys, en beskrivning av vald prissättningsmetod samt en jämförbarhetsanalys. Om den ekonomiska intressegemenskapen kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav behöver dokumentation upprättas endast om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än hälften. Förslaget innehåller inte några bestämmelser om sanktioner. Bestämmelserna rör enligt förslaget inte interna affärstransaktioner i Sverige. Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Förenade kungadömet

Lagstiftningen om internprissättning har förnyats 1998 (Schedule 28AA to the Income and Corporation Taxes Act 1988) och lagstiftningen har ändrats 2004 (The Finance Act 2004). Huvudprincipen är att om det i transaktioner mellan två personer eller i en serie transaktioner har förekommit villkor som avviker från vad som skulle ha iakttagits mellan sinsemellan oberoende företag, och om detta villkor kan leda till en beskattningssmässig fördel för någondera parten, skall vinsterna och förlusterna för parten i fråga vid beskattningen beräknas som om transaktionerna skulle ha genomförts enligt principen om marknadsmässiga villkor. Bestämmelserna tillämpas om den ena parten när villkoren avtalades, direkt eller indirekt, har deltagit i ledningen eller förvaltningen av

ett företag eller ägt del i detta företags kapital, eller om samma person eller samma personer har deltagit i ledningen eller förvaltningen av båda företagen eller ägt del i båda företagens kapital. Om principen om marknadsmässiga villkor inte har iakttagits i transaktionen skall den skattskyldige i samband med deklaraionsförfarandet i utjämnings syfte komma med en rättelse, så att principen om marknadsmässiga villkor blir förverkligad. Till följd av lagändringen 2004 tillämpas bestämmelserna även på interna transaktioner i Förenade kungadömet.

Särskilda föreskrifter har utfärdats bl.a. i fråga om de nationella reglernas förhållande till OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser. Möjligheterna att göra rättelser i internprissättningen är begränsade för små och medelstora företag. Definitionen av små och medelstora företag överensstämmer med Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (2003/361/EG). Det finns särskild lagstiftning om följdjustering och den kan göras på yrkande av den skattskyldige även när den normala tidsfristen för ändringsökande har löpt ut. Skattskyldiga kan sinsemellan utan skattepåföljder göra motsvarande justeringar i sin internprissättning.

Lagstiftningen innehåller inte några specialbestämmelser om dokumentationen av internpriser. Generellt gäller regeln att den skattskyldige bör samla in och bevara alla handlingar som behövs för en riktig och fullständig skattedeklaration. Reglens tillämpning på dokumentationen av internprissättningen har preciserats genom administrativa riktlinjer. Enligt dessa skall den skattskyldige upprätta och bevara en dokumentation som kan anses skälig bl.a. med hänsyn till hur pass komplicerade relevanta transaktioner kan vara. Av dokumentationen bör framgå

1. relevant information om företagets kommersiella och finansiella relationer, till den del de faller inom ramen för lagstiftningen,

2. arten av och villkoren för aktuella transaktioner (s.k. kvittningsinvändningar tillåts under vissa förutsättningar),

3. prissättningsmetod eller de metoder som har använts när priser och affärsvillkor fastställts för transaktioner samt genomförda un-

dersökningar av jämförbara transaktioner och funktionsanalyser,

4. hur internprissättningsmetoden har tillämpats och på vilket sätt den har lett till en marknadsmässig prissättning samt vilka justeringar i beskattningshänseende som gjorts; vanligtvis innebär detta en analys av uppgifterna om marknaden eller annan information om jämförbara transaktioner mellan oberoende parter,

5. affärsvillkor för relevanta transaktioner både i fråga om oberoende tredje parter och parter i intressegemenskap samt alla budgetter, prognoser och andra dokument som har använts för att bestämma marknadsmässiga priser eller räkna ut nödvändiga justeringar.

Dokumentationen skall finnas tillgänglig senast då skattedeklarationen avges. Det finns inte några särskilda bestämmelser i lagstiftningen om sanktioner i samband med justering av internpriser. Generellt kan en sanktion förekomma om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration som inte överensstämmer med principen om marknadsmässiga villkor, skattedeklarationen har upprättats vårdslöst eller i bedrägligt syfte och om den skattskyldige genom detta förfarande har undgått skatt i Förenade kungadömet. Sanktionsavgiften är högst lika stor som den skatt den skattskyldige sluppit betala. När avgiften bestäms kan man beakta den gjorda justeringen, justeringens storlek i relation till företagets omsättning och vinst samt justeringens storlek i relation till omfattningen av transaktioner i intressegemenskap. Om den skattskyldige visar att han uppriktigt och med rimliga ansträngningar har eftersträvat marknadsmässiga priser kan man avstå från sanktionen även om internprissättningen nog blir föremål för justering.

EU:s gemensamma internprissättningsforum

Genom Rådets beslut grundades våren 2002 Det gemensamma forumet för internprissättning i EU. Medlemmarna i forumet verkar på konsensusbasis och är skatteexperter både från skatteförvaltningarna och företagsvärlden i samtliga medlemsländer. Forumet har som främsta mål att främja en enhetlig tillämpning av lagstiftningen om internprissättning i medlemsstaterna. I synnerhet skall forumet koncentrera sig på doku-

mentationskraven.

Forumet godkände i maj 2005 sin andra rapport som gäller dokumentationen av internprissättningen. Kommissionen har på grund av rapporten den 7 november 2005 lämnat ett meddelande till Rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om arbetet i det gemensamma forumet för internprissättning i EU när det gäller dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i EU (KOM (2005) 543 slutlig). Meddelandet innehåller ett förslag till uppförandekod avseende dokumentationskraven på internprissättningsområdet. Rådet godkände uppförandekoden den 27 juni 2006. Uppförandekoden är en modell för en standardiserad och delvis centraliserad dokumentation som medlemsstaterna kan anta för att uppfylla deras dokumentationskrav. Modellen är känd som EU:s dokumentationskrav på internprissättningsområdet (European Union Transfer Pricing Documentation, EUTPD). Uppförandekoden består av två delar. Första delen utgörs av standardiserade uppgifter som behandlar hela den del av företagsgruppen som är belägen inom unionen (en s.k. masterfile). Andra delen utgörs av en särskild landsspecifik dokumentation. I koden konstateras att medlemsstaterna när det gäller dokumentationskraven skall bestämma samma synpunkter som vid bestämmande av inkomster från fasta arbetsställen.

Den allmänna delen om företagsgruppen bör innehålla följande uppgifter:

1) en översiktlig beskrivning av affärsverksamheter och -strategier, innefattande information om förändringar i strategin jämfört med tidigare beskattningsår,

2) en allmän beskrivning av företagsgruppens organisatoriska, legala och operationella struktur,

3) en förteckning över företag inom EU som varit involverade i transaktioner med företag i intressegemenskap,

4) en allmän beskrivning av transaktioner mellan företag i intressegemenskap inom EU, innefattande

— transaktionsflöden (materiella och immateriella tillgångar, tjänster och finansiella transaktioner),

— fakturaflöden, samt

— storleken på dessa transaktioner

5) en översiktlig beskrivning av transaktioner som genomförts och risker som burits inklusive de förändringar som skett i funktions- och riskprofilerna jämfört med föregående beskattningsår,

6) en beskrivning av äganderätten till immateriella tillgångar samt betalda eller mottagna rojalities,

7) en beskrivning av företagsgruppens internprissättningspolicy eller -system som anger hur internpriserna överensstämmer med principen om marknadsmässiga villkor,

8) en förteckning över förekomsten av kostnadsfördelningsavtal (Cost Contribution Agreement), avtal om förhandsbesked (Advance Pricing Agreement) och förhandsavgöranden i internprissättningsärenden avseende företag inom företagsgruppen med hemvist inom EU, samt

9) ett åtagande från varje inhemsk skattskyldig att på begäran inom skäligen tid enligt nationell lagstiftning lämna ytterligare information.

Den landsspecifika delen bör utöver vad som anges i den allmänna delen innehålla följande information:

1) en detaljerad beskrivning av affärsverksamheten och -strategierna, innefattande information om förändringar i strategin jämfört med föregående beskattningsår,

2) en beskrivning av och förklaring till transaktionerna mellan företaget med hemvist i staten i fråga och företag i intressegemenskap, innefattande

— transaktionsflöden (materiella och immateriella tillgångar, tjänster och finansiella transaktioner),

— fakturaflöden, samt

— storleken på dessa transaktioner,

3) en jämförbarhetsanalys, d.v.s.

— karakteristika för varor och tjänster,

— en funktionsanalys (transaktioner som genomförts, använda tillgångar, burna risker),

— avtalsvillkor,

— ekonomiska omständigheter, samt

— affärsstrategier i detalj,

4) en beskrivning av vald internprissättningsmetod och dess tillämpning, d.v.s. uppgifter om varför en viss metod har valts och hur den tillämpats,

5) relevant information om interna och/eller externa jämförbara transaktioner, i

den mån sådan information finns tillgänglig, samt

6) en redogörelse för implementeringen och tillämpningen av företagsgruppens internprissättningspolicy.

2.4. Bedömning av nuläget

Internprissättningens betydelse i Finland har ökat och torde öka även framdeles i takt med företagets internationalisering och EU:s utvidgning samt som en följd av företags-skattereformen och i synnerhet slopandet av systemet med gottgörelse för bolagsskatt i Finland. Kravet på minimiskatt i anslutning till systemet med gottgörelse för bolagsskatt medverkade till att det i synnerhet för finländska moderbolag ofta var fördelaktigt att uppvisa vinst i Finland. Slopandet av skyldigheten att betala kompletteringsskatt har lett till att ett sådant behov nödvändigtvis inte behöver uppstå i framtiden. Internationella företag kommer förmodligen att försöka minska sin totala skattebörda genom ändringar i modellerna för affärsverksamheten och organisationsstrukturen samt genom att förlägga sina verksamheter till länder med lägre skattesatser. Även förbudet att bevilja koncernstöd enligt 16 § 7 punkten i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) torde komma att framhäva internprissättningens betydelse. Nämnda bestämmelse tillämpas första gången vid beskattningen för 2005.

I EU:s och OECD:s medlemsstater har man de senaste åren utvecklat lagstiftningen om dokumentationen samt satsat mera resurser än tidigare på kontrollen av internprissättningen. Det finns skäl att i Finland följa denna allmänna inriktning. En sådan utveckling kan inte vara önskvärd att företag i sin verksamhet i närliggande stater blir föremål för betydligt noggrannare kontroll i fråga om sina internpriser än i Finland. Detta kan leda till att ett företag i transaktioner mellan Finland och en stat med striktare kontroll av internpriserna kan känna ett tryck att till denna andra stat överföra en större andel av den uppkomna vinsten än vad principen om marknadsmässiga villkor i själva verket skulle förutsätta.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

I syfte att trygga skatteintäkterna borde Finland revidera sin lagstiftning om internprissättningen så, att den motsvarar den internationella utvecklingen under de senaste åren. Av särskild vikt i det avseendet är reglerna om dokumentation av internprissättningen.

Bestämmelsen om rättelse av internprissättningen till följd av att priserna inte följer principen om marknadsmässiga villkor föreslås preciserad och reviderad så, att den tillämpas även på transaktioner mellan allmänt skattskyldiga inom landet. Revideringen innebär att en princip som tillämpats redan tidigare nu intas i lag. Dessutom preciseras begreppet intressegemenskap, d.v.s. själva förutsättningen för lagens tillämpning.

De största skattskyldiga föreslås bli skyldiga att dokumentera sin internprissättning, vilket förutsätter en skriftlig redogörelse för hur internprissättningen överensstämmer med kravet på marknadsmässighet i prissättningen. Dokumentationskyldigheten föreslås gälla enbart gränsöverskridande transaktioner. Enligt lagförslaget kommer dokumentationskyldigheten att följa OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser samt EU:s uppförandekod avseende dokumentationskraven på internprissättningsområdet. Nämnda riktlinjer har särskilt beaktats vid utformningen av bestämmelserna om dokumentationskyldighetens innehåll, presentationen av dokumentationen och påföljderna för försummelse av dokumentationen.

Avsikten är att Skattestyrelsen efter att lagändringen har trätt i kraft skall utarbeta riktlinjer för en enhetlig tillämpning.

EG-domstolen ansåg i en dom den 12 december 2002 i målet C-324/00 Lankhorst-Hohorst GmbH att de tyska underkapitaliseringsreglerna, som tillämpades endast om moderföretaget inte var allmänt skattskyldigt i Tyskland, stod i strid med artikel 43 om etableringsfriheten i EU:s grundfördrag. Det aktuella fallet gällde underkapitaliseringsreglerna som till sin natur skiljer sig från internprissättningsreglerna, varför man inte på grund av domen kan dra några direkta slutsatser om domstolens inställning till internprissättningsreglerna. Det är emellertid möj-

ligt att med hänvisning till det ovan nämnda målet och med stöd av gemenskapsrätten anföra argument mot sådana internprisregler som tillämpas uteslutande på gränsöverskridande transaktioner. Därför föreslås att bestämmelsen om rättelse av internprissättningen i lagen får en sådan lydelse att det tydligt framgår att den skall tillämpas även på transaktioner mellan företag med hemvist i Finland.

I EG-domstolens rättspraxis kan man däremot inte påträffa några antydningar om att en begränsning av dokumentationsskyldigheten till enbart gränsöverskridande transaktioner skulle stå i strid med gemenskapsrätten. Till den delen vore det endast fråga om en bestämmelse som förpliktar ett företag att presentera en utredning. När det gäller en sådan utredning motiveras en avvikande behandling av de gränsöverskridande transaktionerna av behovet av skattekontroll liksom, för myndigheternas vidkommande, av möjligheterna till en mera omfattande tillgång till de i lagförslaget avsedda uppgifterna om transaktioner inom landet.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Att upprätta och ajourhålla en dokumentation av internprissättningen leder till ökade kostnader i beskattningshänseende för de företag som är dokumentationsskyldiga. I praktiken har företagen emellertid redan nu varit skyldiga att upprätthålla något slags dokumentation om internpriserna så, att transaktionerna har kunnat prissättas på ett marknadsmässigt sätt. De föreslagna bestämmelserna borde därför inte medföra oskäliga nya kostnader för företagen. De flesta företagsgrupper som verkar internationellt är dessutom skyldiga att dokumentera sin internprissättning för skattemyndigheterna även i andra stater. Dessa dokument torde också kunna användas vid upprättandet av den dokumentation som krävs i Finland. Även det faktum att dokumentationen om internprissättningen inom EU skall godkännas av flera medlemsstater torde reducera kostnaderna. Totalt antas antalet företagsgrupper där de enskilda företagen är dokumentationsskyldiga uppgå till över tusen.

I fråga om inverkan på skatteavkastningen kan konstateras att samfundsskatteintäkterna skatteåret 2004 överskred fem miljoner euro. Det är därför en grannlaga uppgift att säkra dessa skatteintäkter genom kontroll av internprissättningen. Prissättningen av de gränsöverskridande transaktionerna har den största effekten på den totala skatteavkastningen. Enligt tullstyrelsens statistik över varuhandeln uppgick värdet av exporten och importen 2004 till närmare 90 miljarder euro. Storföretagens andel av exporten var över 60 procent och av importen över 80 procent. Till detta skall läggas exporten och importen av tjänster som enligt statistikcentralen sammanlagt uppgick till nästan 9 miljarder euro.

OECD har gjort uppskattningen att mer än hälften av världshandeln utgörs av internhandel inom koncerner. Utgående från nyss nämnda statistiska uppgifter kan det därför antas att finländska företag årligen bedriver handel med varor och tjänster med företag i intressegemenskap till ett belopp som uppgår till tiotals miljarder euro. När man försöker uppskatta omfattningen av transaktioner mellan parter i intressegemenskap måste man till handelen med varor och tjänster även foga alla andra transaktioner mellan parter i intressegemenskap, t.ex. alla arrangemang som rör immateriella tillgångar och finansiering. Med andra ord är internprissättningens inverkan på samfundsskatten betydande.

4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Förslaget till ändring av lagstiftningen om internprissättningen innebär inte något omedelbart personalbehov inom skatteförvaltningen, även om en viss omDispositioning av resurser kan visa sig nödvändig. Man borde även satsa skolning till personalen på området och ökad information till de skattskyldiga.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med skatteförvaltningen. Handels- och industriministeriet, Finlands Bank, Centralhandelskammaren, Finlands Näringsliv rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Förbundet för Finsk

Handel FH rf, Bankföreningen i Finland rf, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund rf, Finlands Skatteexperter rf, Företagarna i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf har hörts om propositionen.

I utlåtandena medges synnerligen samstämmigt behovet av lagstiftning om dokumentationen av internprissättningen. Propositionen beaktar flera av de påpekanden som har gjorts i utlåtandena, bl.a. om de oskäliga kostnader som kan uppkomma till följd av dokumentationen av transaktioner mellan företag i Finland, behovet att närmare definiera begreppet intressegemenskap samt möjligheterna att på den skattskyldiges begäran förlänga de i lagen utsatta tidsfristerna. Dessutom behandlas vissa av de anförda synpunkterna i propositionens motiveringar, t.ex. hur

de nya bestämmelserna skall tillämpas på andelslag och andra samfund som verkar utan vinstsyfte.

I en del av utlåtandena anförs att definitionen av små och medelstora företag är svårtolkad varför definitionen i sin helhet borde intas i lag. Från flera håll föreslogs att tidsfristerna för inlämnande av dokumentation och tilläggsutredningar borde förlängas samt att bestämmelsen om skatteförhöjning helt borde slopas eller lindras. Några av de organisationer som hördes föreslog att mindre affärstransaktioner borde undantas från dokumentationskravet. Någon fäste uppmärksamhet vid de problem som kan uppstå i samband med följdjustering. I ett av utlåtandena föreslogs att lagändringarna inte skulle träda i kraft förrän 2008.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om beskattningsförfarande

14 a §. Dokumentation av internprissättning. Till lagen fogas enligt förslaget en ny 14 a § med bestämmelser om skyldighet att upprätta dokumentation om internprissättningen samt uppgifter om vilka som omfattas av dokumentationsskyldigheten.

Syftet med dokumentationen är att visa att transaktionerna mellan företag i intressegemenskap har skett enligt marknadsmässiga villkor och att skydda den skattskyldige mot skattemyndigheternas retroaktiva justeringar av internprissättningen samt att minska riskerna för dubbelbeskattning i fråga om sådana transaktioner. Samtidigt underlättar dokumentationen skattemyndigheternas möjligheter att undersöka om internpriserna varit marknadsmässiga.

I 1 mom. föreskrivs om skyldigheten att dokumentera internprissättningen. Den skattskyldige bör presentera en utredning baserad på handlingar som anger i vilken mån prissättningen av transaktioner med parter i intressegemenskap under skatteåret har varit marknadsmässig. Utredningen föreslås omfatta enbart sådana transaktioner där den ena parten är ett utländskt företag. Dessutom bör

utredningen omfatta transaktionerna mellan det utländska företaget och dess fasta driftställe i Finland.

Enligt internationell praxis benämns utredningen ”dokumentation av internprissättning”. Som utredning räcker det med en dokumentation av internprissättningen som är upprättad i enlighet med EU-kommissionens förslag till en uppförandekod för ett effektivt genomförande av konventionen. Såvitt möjligt borde skattemyndigheterna acceptera en dokumentation som är avfattad på engelska. Översättning till finska eller svenska borde krävas bara om det med tanke på beskattningen är nödvändigt.

Dokumentation krävs särskilt för varje beskattningsår, vilket är ägnat att öka bördan av förpliktelser för den skattskyldige. I praktiken infaller det mest arbetskrävande skedet det första året, eftersom en redan upprättad dokumentation efter uppdatering kan användas även för kommande beskattningsår, förutsatt att det i de fakta eller omständigheter som rör transaktionerna mellan parter i intressegemenskap inte har inträffat förändringar. Dokumentationsskyldigheten underlättas av att jämförelseobjekt inte alltid behöver presenteras, en förpliktelse som enligt internationella erfarenheter vanligtvis har varit den mest resurskrävande för de skattskyldiga.

Det behöver inte lagstiftas om att utredningen om transaktioner mellan ett finländskt företag och dess fasta driftställe utomlands skall utgöra en del av dokumentationen av internprissättningen, eftersom en sådan utredning redan är en förutsättning för undanröjande av dubbelbeskattningen av inkomst från det fasta driftstället. Det kan finnas behov av utredningen särskilt när prissättningen av transaktioner mellan huvudkontoret och det fasta driftstället påverkar inkomsten som den stat där det fasta driftstället är beläget enligt skatteavtal har rätt att beskatta.

I 2 mom. begränsas dokumentationsskyldigheten så, att små och medelstora företag inte behöver upprätta dokumentation av internprissättningen. Ett undantagande av de små och medelstora företagen från dokumentationsskyldigheten motiveras av de kostnader som är förknippade med upprättandet och uppdateringen av dokumentationen, kostnader som inte kan anses skäligen i synnerhet när man ställer dem i relation till statens intresse att säkra skatteintäkterna från dessa företag.

Begreppet små och medelstora företag definieras i 3 mom. Med små och medelstora företag avses enligt Kommissionens rekommendation om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (2003/361/EG) de företag som har färre än 250 anställda och en årlig balansomslutning om högst 43 miljoner euro och en årlig omsättning om högst 50 miljoner euro. Dessutom skall företagen motsvara de i rekommendationen avsedda särdragen för ett företags oberoende och övriga kännetecken för små och medelstora företag.

Detaljerna i Kommissionens rekommendation framgår av dess bilaga. Utom de omständigheter som nämns senare i propositionen innehåller bilagan bestämmelser om vilka uppgifter och referensperioder som skall användas vid beräkning av personalstyrkan och de finansiella beloppen samt hur personalstyrkan skall bestämmas.

I artikel 6 i bilagan till rekommendationen finns bestämmelser om hur uppgifterna om personalstyrkan, omsättningen och balansomslutningen fastställs. Enligt punkt 1 i artikeln skall uppgifterna om fristående företag fastställas på grundval av företagets räkenskaper. Uppgifterna om ett företag som har i

rekommendationen avsedda partnerföretag eller anknutna företag skall dock fastställas enligt punkt 2 och 3, varvid till uppgifterna om företaget skall läggas uppgifter om dessa partnerföretag eller anknutna företag på det sätt artikeln närmare anger.

Med s.k. anknutna företag avses enligt artikel 3 punkt 3 företag som mellan sig upprätthåller en av följande förbindelser:

a) ett företag innehar en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i ett annat företag,

b) ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan,

c) ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en stiftelseurkund, bolagsordning eller en bestämmelse i det företags stadgar,

d) ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

De företag som upprätthåller någon av de förbindelser som avses ovan via ett eller flera andra företag eller via vissa investerare eller via en fysisk person eller en grupp fysiska personer i samverkan skall också anses som anknutna företag.

S.k. partnerföretag är enligt artikel 3 punkt 2 alla de företag som inte betecknas som anknutna företag och mellan vilka det finns följande förbindelse: ett företag (i tidigare marknadsled) innehar ensamt eller tillsammans med ett eller flera andra anknutna företag minst 25 procent av kapitalet eller rösterna i ett annat företag. Ett företag kan dock betecknas som fristående, även om det nämnda tröskelvärde har uppnåtts eller överskridits, om ägaren hör till någon av de i artikeln definierade kategorierna av investerare. Exempel på sådana investerare är universitet eller forskningscentra som verkar utan vinstsyfte.

Den huvudsakliga avsikten med bestämmelsen i detta mom. är att befria de små och medelstora företagen från skyldigheten att upprätta dokumentation om sin internprissättning. Därför kan ett företag anses höra till kategorin små och medelstora företag, även

när företaget enligt artikel 3 punkt 4 i bilagan till Kommissionens rekommendation inte kan anses tillhöra kategorin små och medelstora företag, om 25 procent eller mer av dess kapital eller dess röstandel direkt eller indirekt kontrolleras av ett eller flera offentliga organ, individuellt eller gemensamt.

T.ex. ett fristående finländskt bolag med 10 anställda och en omsättning om 5 miljoner euro är enligt Kommissionens rekommendation ett småföretag och därmed befriat från dokumentationsskyldighet. Om hela aktiestocken i ett sådant företag skulle ägas av ett utländskt s.k. anknutet företag med 500 anställda och en omsättning om 400 miljoner euro och en balansomsättning om 100 miljoner euro, skall uppgifterna om detta utländska bolag i sin helhet läggas till uppgifterna om det finländska bolaget på det sätt artikel 6 i bilagan till rekommendationen närmare anger. Ett sådant finländskt företag kan därefter inte längre enligt rekommendationen anses höra till kategorin små och medelstora företag, varför det måste upprätta en dokumentation om sin internprissättning.

Små och medelstora företag är i de situationer som förutsätts i paragrafen befriade från skyldighet att dokumentera internprissättningen. Företagen i fråga kommer dock inte ifrån att de i transaktioner med parter i intressegemenskap måste iaktta principen om marknadsmässiga villkor. Principen om marknadsmässiga villkor tillämpas på små och medelstora företag under samma förutsättningar som på andra företag. Det innebär att skattemyndigheterna som hittills vid behov kan begära utredningar om hur en skattskyldig har iakttagit principen om marknadsmässiga villkor. Samma sak gäller transaktioner mellan två finländska företag, som man kan ingripa i med stöd av 31 §, men beträffande vilka det i lagen avsedda kravet på dokumentation av internpriserna inte gäller.

14 b §. Innehållet i dokumentationen av internprissättningen. Till lagen fogas enligt propositionen en ny 14 b § med bestämmelser om innehållet i dokumentationen av internprissättningen. Avgörande för frågan huruvida vissa internpriser är marknadsmässiga är enligt OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser informationen om de fakta och omständigheter som är förknippade med transaktionen. Enligt OECD:s riktlinjer

om dokumentation av internpriser är det inte möjligt att generellt definiera arten och omfattningen av de uppgifter som behövs, men vissa karakteristika är ändå gemensamma för alla undersökningar som avser internprissättningen. De uppgifter som behövs baseras på gemensamma kännetecken hos alla dessa transaktioner. Förutom OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser har EU:s uppförandekod avseende dokumentationskraven på internprissättningsområdet beaktats i beredningen av detta lagförslag.

Vad som nedan föreslås i fråga om affärstransaktioner rör i tillämpliga delar även transaktioner mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Finland.

Enligt 1 mom. 1 punkten skall dokumentationen av internprissättningen innehålla en beskrivning av affärsverksamheten. Avsikten med denna beskrivning av affärsverksamheten är att rent allmänt redogöra för den verksamhet den skattskyldige och koncernen, dit den skattskyldige hör, bedriver samt att beskriva den skattskyldiges ställning på marknaden. En tydlig helhetsbild av verksamheten och marknaden utgör grunden för dokumentationen. Även om man i detta skede inte granskar enskilda transaktioner kan överblicken ge information om den skattskyldige och den bransch han företräder, vilket är till hjälp när man skall gestalta de omständigheter som påverkat internpriserna hos den skattskyldige.

Hur omfattande beskrivningen av affärsverksamheten skall vara avgörs alltid in casu. Särskild uppmärksamhet bör dock fästas vid den skattskyldiges affärsverksamhetsstrategi. Affärsverksamhetsstrategin och ändringarna i strategin under skatteåret bör bli föremål för en noggrannare beskrivning. Presentation av planer för affärsverksamheten kan även bidra till förståelsen för den verksamhet den skattskyldige bedriver. Beskrivningen av affärsverksamheten kan förslagsvis kompletteras med en närhistorik över väsentliga delar av den verksamhet den skattskyldige bedriver samt andra viktiga faktorer som inverkat på själva utövandet av verksamheten, t.ex. branschinformation, ställning inom branschen, särskilda kapaciteter, marknads- och konkurrensvillkor samt andra specialförhållanden som omger verksamheten i fråga.

Enligt 1 mom. 2 punkten borde dokumen-

tationen av internprissättningen även innehålla en beskrivning av den skattskyldiges relationer i intressegemenskap. I beskrivningen av den skattskyldiges relationer i intressegemenskap bör ingå uppgifter om vilka närstående företag den skattskyldige under skatteåret har genomfört affärstransaktioner med, eller där transaktionerna, direkt eller indirekt, har påverkat priserna på dessa transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Av beskrivningen bör även framgå vad relationen i intressegemenskap grundar sig på. När det gäller relationer i intressegemenskap bör särskilt ändringarna under skatteåret och året innan redovisas.

Till den i punkten avsedda beskrivningen av relationer i intressegemenskap bör dessutom fogas en allmänt hållen redogörelse för koncernens organisatoriska struktur. Koncernutredningen kan bestå av en organisationstabla över koncernbolagen, äganderättsförhållanden och funktionella strukturer som avviker från koncernens juridiska struktur. Koncernstrukturen kan även åskådliggöras med hjälp av en beskrivning av ändringarna inom koncernen under de senaste åren.

Enligt 1 mom. 3 punkten krävs en utredning om affärstransaktioner mellan parter i intressegemenskap. Med sådana transaktioner avses bl.a. köp och försäljning av varor, tjänster, kostnadsfördelning och finansiering. Av utredningen om transaktioner mellan parter i intressegemenskap bör även framgå vilken typ av transaktion det är fråga om, parter, värde i euro, fakturering, avtalsvillkor och transaktionens relation till andra transaktioner mellan parter i intressegemenskap. Över likartade transaktioner kan en kombinerad utredning göras, förutsatt att transaktionerna har genomförts mellan samma parter och enligt samma villkor.

I utredningen bör ingå en förteckning över de avtal som rör transaktioner mellan parter i intressegemenskap och kopior av de viktigaste avtalen bör bifogas utredningen. Med utredningen bör även följa en förteckning över de avtal om kostnadsfördelningar och förhandsbesked som den skattskyldige ingått med närstående part samt de förhandsbesked om den skattskyldiges transaktioner med närstående part som myndigheterna i den andra staten har överlätit till den andra parten i transaktionen.

Enligt 1 mom. 4 punkten kräver dokumentationen av internprissättningen att det görs en funktionsanalys. Avsikten med funktionsanalysen är enligt OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser att, med beaktande av använda tillgångar och risker som bärs, analysera dels transaktioner mellan parter i intressegemenskap och dels jämförbara transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter. I detta skede av dokumentationen behöver man dock inte göra en så omfattande funktionsanalys av transaktionerna, utan man kan koncentrera sig på en analys av transaktionerna mellan närstående parter. En jämförelse med transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter görs i samband med jämförbarhetsanalysen i nästa skede av dokumentationen. Anledningen till att funktionsanalysen behandlas separat är att den skattskyldige i egenskap av delaktig i transaktionen i detalj kan analysera de transaktioner han genomfört med en part i intressegemenskap. Därför måste funktionsanalysen av transaktioner mellan närstående parter alltid vara detaljerad. Sålunda skiljer sig funktionsanalysen från jämförbarhetsanalysen, som kanske inte alla gånger kan vara lika omfattande.

I funktionsanalysen utreds funktionerna såväl i fråga om den skattskyldige som i fråga om det företag som varit den andra parten i transaktionen mellan närstående företag, liksom även använda tillgångar och bärna risker. Det normala är således att funktionsanalysen även skall gälla den andra partens funktioner, men om föremålet för utredningen är en part som uteslutande utför rutinmässiga funktioner räcker det med en allmänt hållen analys av den andra parten. Med funktioner avses de verksamheter ett företag ägnar sig åt, t.ex. forskning, planering, tillverkning, distribution, service, finansiering och ledarskap. De viktigaste tillgångarna i verksamheten är de immateriella tillgångarna. Immateriella tillgångar är bl.a. patent, know-how, mallar, varumärken, kundförteckningar och distributionskanaler. Exempel på risker som bärs i verksamheten är marknads-, kredit-, produktutvecklings- och garantirisker.

Funktionsanalysen kan karakteriseras som en utredning av de fakta som påverkar affärstransaktionerna. Analysen klarlägger parternas roll i transaktionen och funktionernas

ekonomiska betydelse. För att kunna göra en funktionsanalys måste dokumentationen av internprissättningen därför innehålla en specifikation av parternas alla funktioner, tillgångsposter och risker. Dessutom måste ändringarna i funktionerna från föregående beskattningsår särskilt framgå av dokumentationen.

Funktionsanalysens största betydelse ligger i att funktionerna, tillgångsposterna och riskerna hänförs till rätt part i en transaktion mellan närstående företag så, att även den vinst transaktionen genererar skall kunna hänföras till rätt part. I fråga om de funktioner som utförs kan t.ex. en tillverkningsverksamhet variera kraftigt, beroende på om tillverkningen sker enligt avtal eller självständigt. En avtalsstillverkare kan utan att ta väsentliga risker erbjuda sin huvudman tillverknings tjänster och genom att äga endast de maskiner han använder. En självständig tillverkare däremot kan tillverka produkter med hjälp av det patent han äger och det specialkunnande han utvecklat och ta på sig alla de risker som är förknippade med verksamheten, med påföljden att den självständiga tillverkarens förväntningar på avkastning är större än avtalsstillverkarens.

Enligt 1 mom. 5 punkten inkluderar dokumentationen av internprissättningen en jämförbarhetsanalys. Med jämförbarhetsanalys avses enligt OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser en jämförelse av en transaktion mellan parter i intressegemenskap med en transaktion eller transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter, s.k. jämförelsetransaktioner. Transaktionerna är enligt OECD:s anvisningar jämförbara, om inte ens den minsta lilla skillnaden mellan transaktionerna väsentligt kan påverka den faktor som analyseras genom metoden, eller om skäliga och exakta justeringar kan göras för att eliminera de viktigaste effekterna av skillnaderna.

I jämförbarhetsanalysen kan man koncentreras på transaktioner av väsentlig ekonomisk betydelse mellan parter i intressegemenskap. Det innebär att den skattskyldige i praktiken kan avsätta mindre resurser på jämförande analyser av mindre transaktioner som genomförts under etablerade förhållanden. Däremot måste jämförbarhetsanalysen av betydande affärstransaktioner göras med

omsorg. En s.k. betydande affärstransaktion kan t.ex. vara en penningmässigt värdefull, ny, komplicerad eller under föränderliga förhållanden genomförd transaktion. Transaktionens ekonomiska betydelse bör analyseras enligt det marknadsmässiga värdet och inte enligt det pris som använts i transaktionen. T.ex. försäljningen av ett värdefullt patent till ett intresseföretag är en betydande affärstransaktion, även om försäljningspriset har varit endast en euro.

En jämförbarhetsanalys förutsätter att transaktioner mellan parter i intressegemenskap jämförs med objekt som har härletts ur transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter. Att ta fram jämförelseobjekt är därför en del av jämförbarhetsanalysen, men inte den enda, för i alla situationer måste man även ta ställning till om eventuella jämförelseobjekt de facto är jämförbara.

Jämförbarheten analyseras med hjälp av fem faktorer enligt OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser. Jämförelsefaktorerna är förutom funktionsanalysen karakteristiska för den överförda varan, tillgången eller tjänsten i fråga, avtalsvillkoren, parternas ekonomiska omständigheter samt de affärstrategier parterna iakttar. Dessa jämförelsefaktorer borde granskas både utifrån den skattskyldiges transaktioner med närstående parter och utifrån de transaktioner som genomförs mellan jämförelseobjekten. De faktorer som påverkar den skattskyldiges transaktioner med närstående parter borde beskrivas under de föregående punkterna i dokumentationen av internprissättningen, om faktorerna har påverkat den skattskyldiges transaktioner med närstående parter.

I praktiken får man enkelt fram heltäckande uppgifter om den skattskyldiges egna transaktioner med närstående parter, medan kännedomen om transaktioner mellan jämförelseobjekten kan vara bristfällig. Därför kan jämförelserna inte alltid göras helt i enlighet med vad som förutsätts i OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser. Utgångspunkten är dock att ta fram så mycket information som möjligt om de faktorer som påverkar jämförbarheten. Trots bristfällig information kan ett jämförelseobjekt användas, om det kan antas att bristen inte i väsentlig grad påverkar jämförbarheten. Är bristfälligheten väsentlig kan jämförelseobjektet inte

användas. T.ex. de strategier för affärsverksamheten som ett jämförelseobjekt följer är sällan kända utanför företaget, men dessa strategier är i allmänhet inte väsentliga för jämförbarheten, om jämförelseobjektets affärsverksamhet och dess marknader är etablerade.

Jämförelseobjektet är av väsentlig betydelse för internpriserna, eftersom tillämpningen av principen om marknadsmässiga villkor uttryckligen baserar sig på en jämförelse med jämförbara transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter. Jämförelsetransaktionerna delas i interna och externa jämförelsetransaktioner.

Med interna jämförelsetransaktioner avses transaktioner mellan den skattskyldige, eller ett av företagen i intressegemenskapen, och sinsemellan oberoende företag. De interna jämförelsetransaktionerna är ofta mycket användbara, eftersom den skattskyldige har tillgång till all väsentlig information som påverkar jämförbarhetsanalysen och prissättningen. Men även användningen av interna jämförelseobjekt förutsätter att kravet på användbarhet alltid är uppfyllt. T.ex. utgör försäljningen av några enstaka nyttigheter till en oberoende part inte nödvändigtvis en transaktion som är jämförbar med försäljningen av tusentals nyttigheter till en närstående part. I samband med dokumentationen av internprissättningen bör man undersöka om det finns tillgång till interna jämförelsetransaktioner.

Med externa jämförelsetransaktioner avses transaktioner mellan företag utanför intressegemenskapen. Det är i allmänhet svårare att ta fram externa jämförelseobjekt än interna dito, eftersom offentliga uppgifter om transaktioner mellan sinsemellan oberoende parter vanligtvis inte finns att tillgå.

Ett sätt att ta fram jämförelseobjekt är att utnyttja de allmänna databaser som ger tillgång till företagens resultat- och balansräkningar. Enligt EU:s uppförandekod avseende dokumentationskraven på internprissättningsområdet borde jämförelseobjekt som tagits fram ur databaser som omfattar hela Europa inte automatiskt förkastas, utan deras lämplighet som jämförelseobjekt bör avgöras in casu. Objekten analyseras då även med hjälp av de fem faktorer som definierar jämförbarheten enligt OECD:s riktlinjer om do-

kumentation av internpriser. En branschinformation av statistisk natur uppfyller inte under några omständigheter kraven på jämförbarhet.

Dokumentationen av internprissättningen bör innehålla uppgifter om jämförelseobjekten, förutsatt att man har tillgång till jämförelseobjekt. Med sådana uppgifter avses urvalskriterier, grunder för godkännande eller förkastande av jämförelseobjekt, faktorer som påverkar jämförbarheten och justeringar som gjorts för att uppnå jämförbarheten.

Om man inte har tillgång till jämförelseobjekt eller när det skulle innebära oskäligen kostnader för den skattskyldige att ta fram sådana behöver dokumentationen av internprissättningen inte innehålla presentation av jämförelseobjekt. Att avstå från presentation av jämförelseobjekt föreslås alltid grunda sig på den skattskyldiges subjektiva bedömning. Trots att jämförelseobjekt saknas skall dokumentationen sålunda inte kunna anses vara behäftad med sådana väsentliga fel eller brister som avses när man enligt 32 § 4 mom. bedömer förutsättningarna för skatteförhöjning till följd av försummelse av dokumentation. Smidighet i föreskrifterna om dokumentationsskyldigheten i detta skede vore förenlig med EU:s uppförandekod avseende dokumentationskraven på internprissättningsområdet, enligt vilken den landsspecifika dokumentationen bör innefatta väsentlig information om jämförelseobjekten, förutsatt att sådan information finns att tillgå. I samband med dokumentationen av internpriserna borde man dock presentera specificerade motiveringar till varför man inte haft tillgång till jämförelseobjekt. Den skattskyldige bör även ange vilka andra ekonomiska analyser förverkligandet av principen om marknadsmässiga villkor grundar sig på.

I propositionen föreslås praktiska lösningar på de svårigheter den skattskyldige kan råka ut för när jämförbarhetsanalysen görs. Sålunda skulle den skattskyldige ges möjlighet att ta fram jämförelseobjekt först i det skedet då skattemyndigheterna har inlett en närmare undersökning av affärstransaktionerna. Om skattemyndigheterna då studerar endast en del av transaktionerna kan totalkostnaderna för den skattskyldiges vidkommande bli lägre.

Emellertid är det skäl att komma ihåg att en

väsentlig del av dokumentationen av internprissättningen utgörs av en heltäckande jämförbarhetsanalys. Avsaknaden av jämförelsetransaktioner kan påverka dokumentationens tyngd, eftersom den skattskyldige inte utan jämförelser kan påvisa att transaktionerna med närstående företag verkligen motsvarar transaktioner som genomförts mellan sirs- emellan oberoende parter i enlighet med principen om marknadsmässiga villkor. Följden av detta kan t.ex. vara dubbelbeskattning av transaktioner mellan parter i intresse- gemenskap, om en noggrannare jämförbarhets- analys som skattemyndigheterna eller den skattskyldige själv senare gör pekar på en jämförelsetransaktion vars tillämpning leder till en retroaktiv justering av internpriserna. Å andra sidan kan de behöriga skattemyndigheterna ha svårt att genom inbördes över- enskommelse avgöra hur en internationell dubbelbeskattning skall kunna undanröjas om det inte finns klara belägg för att transak- tionerna mellan parter i intressegemenskap har genomförts enligt marknadsmässiga vill- kor. Det är anledningen till att jämförbar- hetsanalysen bör vara så heltäckande som möjligt redan när dokumentationen av in- ternprissättningen upprättas.

Enligt 1 mom. 6 punkten skall en beskriv- ning upprättas av vald internprissättningsme- tod och dess tillämpning. I OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser beskrivs fem olika internprissättningsmetoder som används för att visa att principen om mark- nadsmässiga villkor har iakttagits. Metoderna delas i de traditionella transaktionsbaserade metoderna och de transaktionsbaserade vinstmetoderna. De traditionella transak- tionsbaserade metoderna utgörs av mark- nadsprismetoden återförsäljningsprismetoden och kostnadsplusmetoden. Enligt OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser skall de traditionella transaktionsbaserade metoderna prioriteras framom andra metoder. De transaktionsbaserade vinstmetoderna ut- görs av vinstfördelningsmetoden (Profit Split Method) och nettomarginalmetoden.

Dokumentationen av internprissättningen bör innehålla en presentation av en vald in- ternprissättningsmetod eller metoder. Valet av metod måste motiveras. Vilken som helst av de i OECD:s riktlinjer om dokumentation av internpriser presenterade metoderna kan

användas, men i valet av metod måste man beakta OECD:s synpunkter på metodernas tillämpning. Om den skattskyldige har be- skrivit tillämpningen av en annan prissätt- ningsmetod än den han valt, kunde dokumen- tationen innehålla motiveringar till varför denna andra metod inte har valts.

I dokumentationen av internprissättningen bör även ingå en utredning om hur intern- prissättningsmetoden har tillämpats. Härvid bör en kalkyl uppgöras som visar hur man nått fram till ett marknadsmässigt slutresul- tat. T.ex. i fråga om tillämpningen av kost- nadsplusmetoden borde det kostnadsunderlag och det vinsttillägg man kommit fram till med hjälp av jämförbarhetsanalysen presen- teras. De uppgifter som har använts vid till- lämpningen av metoden bör specificeras och de rättelseposter som använts för att elimine- ra skillnaderna i jämförbarheten bör beskri- vas och motiveras. Även de antaganden och slutsatser som påverkat tillämpningen av me- toden bör presenteras. Dessutom kan den till- lämpade metodens inverkan på den skatt- skyldiges och den närstående partens resultat presenteras, t.ex. med hjälp av det närstående företags resultat- och balansräkning för be- skattningsåret samt en kalkyl över den be- skattningsbara inkomsten, förutsatt att sådana uppgifter är tillgängliga när dokumentationen upprättas.

I 2 mom. föreskrivs om dokumentationen av internprissättningen hos företag i intresse- gemenskap när det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan dem på årsbasis är ringa. Funktionsanalys, jämförbarhetsanalys och beskrivning av vald internprissättnings- metod behövs inte om det sammanlagda vär- det av transaktionerna mellan den skattskyl- dige och den närstående parten under skatte- året varit högst 500 000 euro. Med transak- tionernas värde avses det marknadsmässiga värdet i euro.

Motivet för en lättnad i dokumentations- skyldigheten är att mindre transaktioner inte är föremål för något större intresse i beskatt- ningshänseende, varför det inte heller är me- ningsfullt att i sådana fall kräva en heltäck- ande dokumentation. Men även i fråga om ovan avsedda mindre transaktioner bör do- kumentationen innehålla övriga än i 1 mom. förutsatta uppgifter, d.v.s. en beskrivning av affärsverksamheten och relationerna i intres-

segemenskap samt uppgifter om transaktioner mellan parter i intressegemenskap. På basis av dessa uppgifter kan skattemyndigheterna bedöma om det eventuellt finns behov av tilläggsuppgifter i fråga om transaktionerna.

14 c §. *Presentation och komplettering av dokumentationen av internprissättningen.* Till lagen fogas en ny 14 c § med bestämmelser om presentationen av dokumentationen av internprissättningen och den kompletterande tilläggsutredningen.

Enligt 1 mom. skall en dokumentation av internprissättningen på uppmaning av skattemyndigheten lämnas inom 60 dagar. En exakt tidsfrist är klarläggande med tanke på beskattningen och skattegranskningen och innebär samtidigt ett skydd för de skattskyldiga mot oskäliga tidsfrister. Skattemyndigheterna kan be om en presentation av dokumentationen i samband med valet av föremål för skattegranskningen, själva skattegranskningen, behandlingen av skattedeklarationen, ett inbördes avtalsförfarande eller i anslutning till annan åtgärd i beskattningshänseende.

Dokumentationen om internprissättningen för ett visst beskattningsår måste dock presenteras tidigast sex månader efter utgången av den sista månaden i räkenskapsperioden. Skattemyndigheterna kan således inte kräva att dokumentationen skall lämnas in omedelbart efter skatteårets slut, utan den skattskyldige har en skälig tid på sig att lägga sista handen vid dokumentationen.

Inlämnandet av dokumentationen av internprissättningen inom 60 dagar på uppmaning av skattemyndigheten innebär att dokumentationen inte behöver vara fortlöpande uppdaterad under skatteåret. Emellertid är det ändamålsenligt för den skattskyldige att redan under skatteåret följa med prissättningen av transaktioner mellan parter i intressegemenskap, eftersom det i Finland inte längre är möjligt att genom skattedeklaration göra en nedjustering av den beskattningsbara inkomsten.

I 2 mom. föreskrivs om lämnande av tilläggsutredning som komplettering till dokumentationen av internprissättningen. Tilläggsutredningar kan behövas i förtydligande syfte om dokumentationen av internprissättningen inte i alla avseenden har varit

heltäckande. Som exempel på möjlig tilläggsutredning nämns i paragrafen information om ett oberoende jämförelseobjekt som inte krävts i samband med själva dokumentationen av internprissättningen, om uppgiften då inte varit tillgänglig.

I en tilläggsutredning kan man kräva in mera uppgifter än i själva dokumentationen av internprissättningen, eftersom det med tanke på ett effektivt utnyttjande av de skattskyldigas och skattemyndigheternas resurser inte är ändamålsenligt att kräva en dokumentation av internprissättningen som till alla delar är heltäckande. Om skattemyndigheten däremot inleder en noggrannare undersökning av vissa transaktioners anpassning till marknadspriserna kan de uppgifter som skall klarläggas vara mera omfattande än den ursprungliga dokumentationen. Detta har varit utgångspunkt även för EU:s uppförandekod avseende dokumentationskraven på internprissättningsområdet. Som exempel på tilläggsuppgifter som begärs kan nämnas de uppgifter som enligt 14 b § 2 mom. inte förutsätts ingå i själva dokumentationen av internprissättningen.

Tilläggsutredningen utgör inte en del av själva dokumentationen av internprissättningen, varför den skattskyldige bör beredas tillräckligt med tid för att upprätta den. Enligt förslaget skall tilläggsutredningen på uppmaning av skattemyndigheten lämnas inom 90 dagar. Även till den delen är tidsfristen klarläggande med tanke på beskattningen och skattegranskningen och den innebär samtidigt ett skydd för skattskyldiga mot oskäliga tidsfrister.

Föreskriften om tilläggsutredning tillämpas enligt förslaget endast på de skattskyldiga som är förpliktade att upprätta dokumentation av internprissättningen. Skattskyldig som enligt 14 a § 2 mom. är befriad från skyldigheten att upprätta dokumentation av internprissättningen kan avkrävas tilläggsutredning med stöd av lagens 11 eller 14 §. Enligt samma bestämmelser kan tilläggsutredning begäras även om transaktioner mellan inhemska företag. I fråga om försummelse av skyldigheten att lämna tilläggsutredning i enlighet med nyss nämnda bestämmelser tillämpas liksom hittills 32 § 1—3 mom.

Som tilläggsutredning av andra parter än de som är skyldiga att upprätta dokumentation

av internprissättningen kan vid behov begäras utredningar som motsvarar de uppgifter som avses i den föreslagna 14 b §. Utom i undantagsfall skall dessa utredningar inte gälla den skattskyldiges hela affärsverksamheten, utan skattemyndigheten bör utgående från en preliminär bedömning förtydliga vilka transaktioner den önskade tilläggsutredningen skall omfatta.

Enligt 3 mom. kan skattemyndigheten på begäran av den skattskyldige förlänga tidsfristen för lämnande av dokumentation av internprissättningen eller den kompletterande tilläggsutredningen. En motivering till anhållan om förlängning av tidsfristen bör presenteras. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär. Bestämmelsen är i konformitet med bestämmelsen i 8 § 3 mom. som rör förlängning av inlämningstiden för en skattedeklaration.

31 §. Rättelse av internprissättning. I paragrafen föreslås att skattemyndigheten får rätt att justera beskattningen, om i transaktioner mellan en skattskyldig och en part i intressegemenskap med denne har överenskommit om villkor eller bestämt villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter, och om den beskattningsbara inkomsten på grund härav blir mindre eller förlusten blir större än den skulle ha varit om prissättningen hade skett enligt principen om marknadsmässiga villkor. Skattemyndigheten kan under sådana omständigheter verkställa beskattningen som om principen om marknadsmässiga villkor skulle ha iakttagits. Förhöjning av inkomst i enlighet med denna bestämmelse efter att beskattningen har verkställts förutsätter dessutom att kraven i 56 § om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel uppfylls. I paragrafen definieras även begreppet intressegemenskap.

1 mom. motsvarar till sitt innehåll rätt långt den nuvarande 31 §. Bestämmelsen kan tillämpas främst på transaktioner mellan företag som bedriver näringsverksamhet. I momentet hänvisas också till beskattningsbar inkomst av annan verksamhet, vilket innebär att momentet även kan tillämpas på transaktioner där endera parten beskattas enligt inkomstskattelagen. Därmed omfattar bestämmelsen även t.ex. ett i en koncern ingående fastighetsaktiebolags transaktioner med andra bolag inom koncernen.

Rättelse av internprissättning kan göras även i samband med transaktioner mellan företag med hemvist i Finland. En prissättning av transaktioner mellan parter i intressegemenskap i Finland som avviker från marknadsmässiga priser kan inte motiveras med att principen om marknadsmässiga villkor inte behöver iaktas i de fall, där det är möjligt att bevilja koncernbidrag för transaktioner mellan företag i intressegemenskap i enlighet med lagen om koncernbidrag vid beskattningen (825/1986). Koncernbidrag kan i beskattningen anses som en utgift för givaren och en intäkt för mottagaren endast om förutsättningarna i den aktuella lagen uppfylls. En av förutsättningarna är att motsvarande moteringar om utgifter och intäkter finns i båda parter bokföringar.

I enlighet med rådande beskattningspraxis är avsikten med lagändringen inte att ingripa i prissättningen av transaktioner mellan företag utan vinstsyfte. Syftet med ett andelslag är enligt 2 § i lagen om andelslag (1488/2001) att stödja medlemmarnas ekonomi eller näringsutövning så, att medlemmarna nyttjar andelslagets tjänster eller tjänster som andelslaget tillhandahåller. Ett andelslag förutsätts således inte prissätta dessa tjänster enligt principen om marknadsmässiga villkor. Inte heller förväntas de ersättningar som ömsesidiga fastighetsbolag debiterar varandra motsvara de ersättningar som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter. Situationen kan dock vara en annan när man till ett företag, som i sig verkar utan vinstsyfte, för att undvika skatt börjar överföra intäkter som avviker från principen om marknadsmässig prissättning.

Med transaktioner avses enligt lagförslaget alla affärsekonomiska åtgärder som vidtagits i näringslivsverksamheten eller i annan ekonomisk verksamhet. Avsikten är att lagens tillämpningsområde skall vara lika omfattande som enligt nuvarande lag, d.v.s. "sålt varor till lägre än gängse pris eller köpt varor till högre än gängse pris eller annars kommit överens om ekonomiska villkor". Som transaktioner anses utöver de sedvanliga kommersiella köp- och säljtransaktionerna bl.a. alla finansiella transaktioner, överlåtelser av immateriella tillgångar samt andra arrangemang mot ersättning eller utan motprestation. T.ex. omfattas de tjänster som ett koncernbolag

utan ersättning utförd på de andra koncernbolagens vägnar av denna bestämmelse.

Om den beskattningsbara inkomsten för en skattskyldig höjts till följd av rättelse av internprissättningen, kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning i enlighet med förutsättningarna i 32 § 1—3 mom. som hittills. Vid bedömningen av hur väsentlig en försummelse är, bör särskild vikt fästas vid om den skattskyldige i samband med dokumentationen av internprissättningen eller annars har visat, att han tillräckligt noggrant och marknadsmässigt har försökt prissätta de transaktioner han genomfört med parter i intressegemenskap. Om den skattskyldige visar att han uppriktigt och med rimlig möda har eftersträvat marknadsmässiga priser, torde det normalt i varje fall inte kunna vara fråga om i 3 mom. avsedd grov vårdslöshet.

Det kan ytterligare nämnas att om beskattningen har ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, skall skatteverket enligt 75 § 1 mom. ändra beskattningen även för den sistnämnde skattskyldige på ett mot ändringen svarande sätt, om ändringen inte av någon särskild orsak anses oskälig. Normalt är skatteverket således skyldigt att på tjänstens vägnar göra en justering i den andra partens beskattning så, att den motsvarar rättelsen av internprissättningen, som en i momentet avsedd följdändring. Enligt 2 mom. kan skatteverket ändra en skattskyldigs beskattning också i det fall att beskattningen i en annan stat har ändrats på ett sätt som påverkar beskattningen i Finland.

I 2 mom. definieras de förutsättningar som skall råda för att parterna skall anses vara i intressegemenskap med varandra. Parterna i en transaktion anses vara i intressegemenskap med varandra, om den ena parten utövar kontrollen över den andra parten eller om en tredje part ensam eller tillsammans med närstående kretsar utövar kontrollen över bägge parter i transaktionen.

En part anses utöva den i momentet avsedda kontrollen över den andra parten när den ena parten, direkt eller indirekt, äger mer än hälften av aktiekapitalet i den andra parten, eller när den ena partens aktie- eller andelsinnehav, direkt eller indirekt, berättigar till mer än hälften av det sammanlagda röstetalet i den andra parten. Kontroll uppstår även när

den ena parten har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i den andra partens styrelse eller därmed jämförbart organ eller i organ med sådana rättigheter. I den föreslagna lagändringen avsedd kontroll över den andra parten föreligger dessutom när den ena parten har en ledning som är gemensam med den andra parten, eller när den ena parten annars kan utöva faktisk kontroll över den andra parten.

Bestämmelsen omfattar därmed de typiska intressegemenskapssituationerna, t.ex. en koncerns interna transaktioner samt situationer, där någon tredje part utövar kontrollen över bägge parter i transaktionen. Bestämmelsen kan även tillämpas t.ex. på transaktioner mellan ett utländskt bolags fasta driftställe i Finland och ett annat utländskt bolag som hör till samma koncern.

Även en fysisk person, ensam eller tillsammans med närstående kretsar, kan vara den tredje part som utövar kontroll. Med närstående kretsar avses en persons make eller maka, eller en person i äktenskapsliknande förhållande till denne, syskon, halvsyskon, släkting i rätt upp- eller nedstigande led till personen i fråga eller till dennes make eller maka eller till person i äktenskapsliknande förhållande till denne, samt make eller maka till nämnda personer eller person i äktenskapsliknande förhållande till nämnda personer. T.ex. när vardera maken äger 30 procent av aktiekapitalet i parterna i en transaktion anses dessa företag vara i intressegemenskap med varandra.

Definitionen av intressegemenskap är klart mera distinkt och avgränsad än utformningen av bestämmelsen i nuvarande paragraf som lyder ”som ekonomiskt deltar i hans företag eller har inflytande på dess ledning eller till någon vars företag han deltar i ekonomiskt eller vars företagsledning han kan påverka”. I stället för det inflytande som förutsätts i nuvarande lagstiftning krävs för rättelse av internprissättningen att parterna utövar kontroll över varandra. Ett förtydligande av definitionen av intressegemenskap är nödvändigt bl.a. för att avgränsa de transaktioner som måste dokumenteras. Dessutom är det osannolikt att en intressegemenskap, som är av lägre ordning än den i lagen avsedda kontrollen, i den grad skulle påverka prissättningen mellan företag att behov att ingripa i prissättningen

skulle uppstå med stöd av lagstiftningen om rättelse av internprissättning.

I 2 mom. 4 punkten avsedd faktisk kontroll kan t.ex. baseras på aktieägaravtal som aktieägare ingått eller på annat liknande arrangemang. Intressegemenskap kan anses föreligga även när den ena parten i ekonomiska transaktioner med en annan part på ett flertal olika sätt har ett så stort inflytande över den andras angelägenheter, att den förstnämnda parten sammantaget kan anses utöva kontroll över den sistnämnda parten.

Enligt 3 mom. tillämpas 1 mom. även på transaktioner mellan ett företag och dess fasta driftställe i en annan stat. Enligt artikel 7 punkt 2 i OECD:s modellskatteavtal anses som inkomst från fast driftställe den inkomst driftstället kunde antas ha genererat om driftstället hade varit ett fristående företag som bedriver samma eller liknande verksamhet under samma eller liknande betingelser och som självständigt fattar beslut om transaktioner med det företag vars fasta driftställe det är. Enligt en kommentar i modellskatteavtalet överensstämmer den i artikeln inskrivna ståndpunkten med artikel 9 om marknadsmässiga villkor.

I enlighet med det föregående bör marknadsmässig prissättning iakttagas i transaktioner mellan det fasta driftstället och huvudkontoret på samma sätt som mellan företag som är i intressegemenskap med varandra. Skattemyndigheten kan således med stöd av 1 mom. vid behov besluta om förhöjning av den inkomst som skall räknas det fasta driftstället till godo. Med transaktion i detta avseende avses i synnerhet tjänster och varuhan- del mellan det fasta driftstället och huvudkontoret.

32 §. Skatteförhöjning. Paragrafen föreslås få ett nytt 4 mom. med bestämmelser om den skatteförhöjning som kan påföras om skyldigheten att dokumentera internprissättningen eller lämna tilläggsutredning försummas. Om dokumentationen av internprissättningen eller den ovan i 14 c § 2 mom. avsedda tilläggsutredningen inte har varit tillräckligt noggrann eller om den inte alls lämnas inom den utsatta tidsfristen, kan en skatteförhöjning om högst 25 000 euro påföras. Om avsaknaden av en riktigt upprättad dokumentation har försvårat ärendets utredning kan skatteförhöjningen påföras oberoende av om

prissättningen har varit marknadsmässig eller om rättelse av internprissättningen har skett.

I praktiken fattas beslutet om skatteförhöjning i samband med skattebeslutet i ärendet. Om den skattskyldige har gjort sig skyldig till flera olika försummelser under utredningens gång, t.ex. lämnat in dokumentationen för sent och dessutom har underlåtit att lämna begärd tilläggsutredning, kan skatteförhöjning enligt det nya 4 mom. påföras separat för varje försummelse. Den sammanlagda skatteförhöjningen kan därmed till och med överskrida 25 000 euro. Skatteförhöjning kan påföras varje skattskyldig som har fått uppmaning att lämna in dokumentation eller tilläggsutredning.

För att effekten av skatteförhöjningen skall vara tillräckligt kännbar borde den vara större än den enligt 2 mom. påförda skatteförhöjningen till följd av försummad deklara- tionsplikt. Skyldigheten att dokumentera in- ternprissättningen rör huvudsakligen större företag och beskattningen av dem, varför en skatteförhöjning om 800 euro inte står i rätt proportion till effekterna av försummelsen. En skatteförhöjning med stöd av detta mo- ment hindrar inte att skatteförhöjning påförs i form av inkomstförhöjning efter rättelse av internprissättningen.

Med stöd av den föreslagna ändringen blir nuvarande 4 och 5 mom. 5 och 6 mom.

1.2. Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I nu gällande 3 § 2 mom. hänvisas till be- stämmelserna om förtäckt vinstöverföring till förmån för delägare enligt 31 § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelsens ord- lydelse ändras i enlighet med den i proposi- tionen föreslagna ändringen av nämnda 31 § så, att det i momentet hänvisas till den för- mån till delägare som avses i 31 § lagen om beskattningsförfarande om rättelse av intern- prissättning.

2. Ikraftträdande

Lagarna förslås träda i kraft den 1 januari 2007. Ändringarna i lagen om beskattnings- förfarande tillämpas första gången vid be- skattningen för år 2007. Lagens 14 a—14 c § och 32 § 4 mom. skall dock tillämpas första

gången vid beskattningen för skatteår som börjar den 1 januari 2007 eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut ändras 31 § i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) samt fogas till lagen nya 14 a–14 c § samt till 32 §, sådan den lyder i lagarna 907/2001, 565/2004 och 1079/2005, ett nytt 4 mom., varvid nuvarande 4 och 5 mom. blir 5 och 6 mom., som följer:

14 a §

Dokumentation av internprissättning

Den skattskyldige skall upprätta en skriftlig utredning om sådana i 31 § avsedda transaktioner som denne under skatteåret genomfört med parter i intressegemenskap, där den andra parten är utlänning, samt om transaktioner mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Finland (*dokumentation av internprissättning*).

Av små och medelstora företag krävs inte någon dokumentation av internprissättningen.

Med små och medelstora företag avses företag

- 1) som har färre än 250 anställda,
- 2) som har en omsättning som uppgår till högst 50 miljoner euro eller en balansomslutning som uppgår till högst 43 miljoner euro, samt
- 3) som motsvarar de i Kommissionens rekommendation om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (2003/361/EG) avsedda särdragen för ett företags oberoende samt övriga kännetecken för små och medelstora företag.

14 b §

Innehållet i dokumentationen av internprissättningen

Dokumentationen av internprissättningen skall innehålla

- 1) en beskrivning av affärsverksamheten,
- 2) en beskrivning av relationer i intressegemenskap,
- 3) uppgifter om transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 4) en funktionsanalys av transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 5) en jämförbarhetsanalys inklusive tillgängliga uppgifter om jämförelseobjekten,
- 6) en beskrivning av vald internprissättningsmetod och dess tillämpning.

Ovan i 4–6 punkten avsedda uppgifter krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro.

14 c §

Presentation och komplettering av dokumentationen av internprissättningen

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattemyndigheten inom 60 dagar lämna in en dokumentation av internprissättningen. Dokumentationen om internprissättningen under skatteåret skall likväl lämnas in tidigast sex månader efter utgången av den sista månaden i räkneskapsperioden.

Tilläggsutredning som komplettering till dokumentationen av internprissättningen, t.ex. uppgifter om jämförelseobjekten, skall på uppmaning av skattemyndigheten lämnas in inom 90 dagar.

Skattemyndigheten kan på begäran förlänga tidsfristerna i 1 och 2 mom. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär.

31 §

Rättelse av internprissättning

Om i en transaktion mellan en skattskyldig och en part i intressegemenskap med denne har överenskommit om villkor eller bestämts villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter, och om den beskattningsbara inkomsten av näringsverksamheten eller annan verksamhet på grund härav har blivit mindre eller förlusten blivit större än den annars skulle ha varit, skall vid beskattningen till inkomsten hänföras det belopp som inkomsten kunde anses ha stigit med om villkoren hade motsvarat dem som hade avtalats mellan sinsemellan oberoende parter.

Parterna i en transaktion är i intressegemenskap med varandra, om den ena parten utövar kontroll över den andra parten eller om en tredje part ensam eller tillsammans med närstående kretsar utövar kontroll över

bägge parter i transaktionen. En part utövar kontroll över den andra parten, när

1) den ena parten direkt eller indirekt äger mer än hälften av aktiekapitalet i den andra parten,

2) den ena partens aktie- eller andelsinnehav direkt eller indirekt berättigar till mer än hälften av det sammanlagda röstetalet i den andra parten,

3) den ena parten direkt eller indirekt har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i den andra partens styrelse eller därmed jämförbart organ eller organ med sådana rättigheter, eller

4) den ena parten har en ledning som är gemensam med den andra parten eller den ena parten utövar en faktisk kontroll över den andra parten.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även på transaktioner mellan ett företag och dess fasta driftställe.

32 §

Skatteförhöjning

Om den skattskyldige inte har lämnat in en dokumentation av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inom den i 14 c § utsatta tidsfristen eller om dokumentationen av internprissättningen eller tilläggsutredningen har lämnats in med väsentliga fel eller brister, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning om högst 25 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för år 2007. Lagens 14 a—14 c § och 32 § 4 mom. tillämpas dock första gången vid beskattningen för skatteår som börjar den 1 januari 2007 eller därefter.

2.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst
 (627/1978) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 856/2005, som följer:

3 §	bestämd förmån till delägare i form av förhöjd inkomst gäller på motsvarande sätt vad som i denna lag bestäms om dividend.
<p>Angående ränta på andelskapital, vinstandel av placeringsfond, i 31 § 5 mom. i inkomstskattelagen avsedd dividendersättning samt i 29 § i lagen om beskattningsförfarande avsedd förtäckt dividend och enligt 31 §</p>	<p>Denna lag träder i kraft den 20 .</p>

Helsingfors den 25 augusti 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

1.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 31 § i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) samt
fogas till lagen nya 14 a–14 c § samt till 32 §, sådan den lyder i lagarna 907/2001,
565/2004 och 1079/2005, ett nytt 4 mom., varvid nuvarande 4 och 5 mom. blir 5 och 6 mom.,
som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 a §

Dokumentation av internprissättning

Den skattskyldige skall upprätta en skriftlig utredning om sådana i 31 § avsedda transaktioner som denne under skatteåret genomfört med parter i intressegemenskap, där den andra parten är utlänning, samt om transaktioner mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Finland (dokumentation av internprissättning).

Av små och medelstora företag krävs inte någon dokumentation av internprissättningen.

Med små och medelstora företag avses företag

- 1) som har färre än 250 anställda,*
- 2) som har en omsättning som uppgår till högst 50 miljoner euro eller en balansomslutning som uppgår till högst 43 miljoner euro, samt*
- 3) som motsvarar de i Kommissionens rekommendation om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (2003/361/EG) avsedda särdragen för ett företags oberoende samt övriga kännetecknen för små och medelstora företag.*

14 b §

Innehållet i dokumentationen av internprissättningen

Dokumentationen av internprissättningen

skall innehålla

- 1) en beskrivning av affärsverksamheten,
- 2) en beskrivning av relationer i intresse- gemenskap,
- 3) uppgifter om transaktioner mellan par- ter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 4) en funktionsanalys av transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fas- ta driftställe,
- 5) en jämförbarhetsanalys inklusive till- gängliga uppgifter om jämförelseobjekten,
- 6) en beskrivning av vald internprissätt- ningsmetod och dess tillämpning.

Ovan i 4–6 punkten avsedda uppgifter krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret upp- går till högst 500 000 euro.

14 c §

Presentation och komplettering av doku- mentationen av internprissättningen

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattemyndigheten inom 60 dagar lämna in en dokumentation av internprissättningen. Dokumentationen om internprissättningen under skatteåret skall likväl lämnas in tidi- gast sex månader efter utgången av den sis- ta månaden i räkenskapsperioden.

Tilläggsutredning som komplettering till dokumentationen av internprissättningen, t.ex. uppgifter om jämförelseobjekten, skall på uppmaning av skattemyndigheten läm- nas in inom 90 dagar.

Skattemyndigheten kan på begäran för- långa tidsfristerna i 1 och 2 mom. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär.

31 §

Internationell förtäckt vinstöverföring

Om en skattskyldig som bedriver närings- eller annan förvärvsverksamhet i Finland, till någon som ekonomiskt deltar i hans fö- retag eller har inflytande på dess ledning el-

31 §

Rättelse av internprissättning

Om i en transaktion mellan en skattskyl- dig och en part i intressegemenskap med denne har överenskommit om villkor eller bestämts villkor som avviker från vad som

ler till någon vars företag han deltar i ekonomiskt eller vars företagsledning han kan påverka, har sålt varor till lägre än gängse pris eller av honom har köpt varor till högre än gängse pris eller annars kommit överens med honom om ekonomiska villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, och om inkomsten av näringsverksamheten på grund härav blir mindre än den annars skulle ha varit och om den till vilken inkomsten har övergått inte är allmänt skattskyldig i Finland, skall vid beskattningen till inkomsten av närings- eller den andra förvärsverksamheten hänföras det belopp som inkomsten kan anses ha stigit om åtgärder av det nämnda slaget inte hade vidtagits.

skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter, och om den beskattningsbara inkomsten av näringsverksamheten eller annan verksamhet på grund härav har blivit mindre eller förlusten blivit större än den annars skulle ha varit, skall vid beskattningen till inkomsten hänföras det belopp som inkomsten kunde anses ha stigit med om villkoren hade motsvarat dem som hade avtalats mellan sinsemellan oberoende parter.

Parterna i en transaktion är i intressegemenskap med varandra, om den ena parten utövar kontroll över den andra parten eller om en tredje part ensam eller tillsammans med närstående kretsar utövar kontroll över bägge parter i transaktionen. En part utövar kontroll över den andra parten, när

1) den ena parten direkt eller indirekt äger mer än hälften av aktiekapitalet i den andra parten,

2) den ena partens aktie- eller andelsinnehav direkt eller indirekt berättigar till mer än hälften av det sammanlagda rösttalet i den andra parten,

3) den ena parten direkt eller indirekt har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i den andra partens styrelse eller därmed jämförbart organ eller organ med sådana rättigheter, eller

4) den ena parten har en ledning som är gemensam med den andra parten eller den ena parten utövar en faktisk kontroll över den andra parten.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även på transaktioner mellan ett företag och dess fasta driftställe.

32 §

Skatteförhöjning

Om den skattskyldige inte har lämnat in en dokumentation av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inom den i 14 c § utsatta tidsfristen eller om dokumentationen av internprissättningen eller tilläggsutredningen har lämnats in med väsentliga fel eller brister, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning om högst 25 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för år 2007. Lagens 14 a–14 c § och 32 § 4 mom. tillämpas dock första gången vid beskattningen för skatteår som börjar den 1 januari 2007 eller därefter.

2.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 856/2005, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Angående ränta på andelskapital, vinstandel av placeringsfond, i 31 § 5 mom. i inkomstskattelagen avsedd dividendersättning samt i 29 § i lagen om beskattningsförfarande avsedd förtäckt dividend samt i nämnda lags 31 § avsedd förtäckt vinstöverföring till delägare gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om dividend.

Angående ränta på andelskapital, vinstandel av placeringsfond, i 31 § 5 mom. i inkomstskattelagen avsedd dividendersättning samt i 29 § i lagen om beskattningsförfarande avsedd förtäckt dividend *och enligt 31 § bestämd förmån* till delägare i form av förhöjd inkomst gäller på motsvarande sätt vad som i denna lag bestäms om dividend.

Denna lag träder i kraft den 20 .